

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paști, a slăbănogului

Cobor la ieslea cuvântului Meu din mijlocul pământului român. Cobor cuvânt în mijlocul neamului român ca să-l trezesc pe el și cald să-l călăuzesc pe el spre duhul păcii sfinte între frate și frate. Amin.

Sunt Domnul Iisus Hristos Cuvântul, Cel înviat dintre morți acum două mii de ani, după ce poporul Israel Mi-a dat moarte pe cruce, dar Eu prin cruce am înviat, și sunt Domnul învierii, sunt Domnul păcii sfinte peste cei ce se apleacă să ia cuvântul cel rostit din gura Mea și să-l împlinească pe el ca niște fii ai lui Dumnezeu, precum Eu sunt.

Acum două mii de ani, când M-am apropiat la lacul Vitezda, unde așteptau mulți suferinzi venirea îngerului vindecător peste cel ce intra primul în apă, Eu, Domnul, plin de milă pentru om, l-am văzut pe cel bolnav de treizeci și opt de ani și l-am întrebat dacă voiește să se facă sănătos. El avea credință și nădejde în apa vindecării, dar nu putea intra în ea, căci îi trebuia om cu milă în el ca să-l ia pe el și să-l așeze în apă la venirea îngerului vindecător. El Mi-a răspuns duios: *«Eu, Doamne, nu am om ca să mă ajute să ajung în apă când vine îngerul și tulbură apa la venirea lui, și mereu, mereu se coboară altul înaintea mea»*. Atunci am făcut Eu milă cu el, și i-am spus cuvânt de vindecare: *«Scoală-te, ia-ți patul și mergi de acum»*, iar el, crezând cu putere, s-a vindecat, și apoi mergea, dar nu s-au bucurat iudeii de vindecarea lui, ci, din contra, i-au găsit pricină că e zi de sâmbătă și că nu-i este îngăduit sâmbăta să-și ridice patul și să umble, să-și ridice așternutul pe care stătea jos și să meargă la casa sa.

Am venit pe pământ acum două mii de ani ca să-l ajut pe om, ca să-l scap de dureri pe om, căci sunt milos ca și Tatăl. O, tot de aceea vin și acum, și vin cuvânt pe pământ pe vatra neamului român, și am împlinit cincizeci de ani de când grăiesc cuvântul Meu în mijlocul acestui neam, și M-am făcut carte pe vatra aceasta și am dat neamului român cuvântul Meu, căci am avut și am un popor micuț, care M-a primit să Mă sălășluiesc în el și să-Mi scriu prin el cartea Mea de azi, strigătul Meu după om, acum, când iarăși M-a trimis Tatăl pe pământ.

Când l-am vindecat pe slăbănogul cel părăsit de milă de la om, M-au ocărât iudeii că am făcut aceasta sâmbăta și căutau să Mă omoare ca pe un călcător peste sâmbătă și ca pe unul care le zicea lor că Dumnezeu este Tatăl Său și că El este deopotrivă cu Dumnezeu, de o Ființă cu Tatăl, iar Eu le spuneam lor: *«Nu vă mirați de aceasta, căci vine ceasul în care toți cei din morminte vor auzi glasul Meu, și vor ieși cei ce au făcut fapte bune spre învierea vieții, iar cei ce au făcut fapte rele vor ieși spre învierea osândirii, și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut voia Mea, ci caut voia Tatălui, Care M-a trimis»*.

Mă fac cuvânt peste tine, neam român. Nu caut voia Mea, ci voia Tatălui, Care M-a trimis. Eu ascult de Tatăl, și te învăț să ascuți și tu. Ia pildă de la Mine și ascultă și tu, neam român, că am venit de la Tatăl cuvânt în mijlocul tău ca să te învăț să faci voia Tatălui, căci pământul român este patria întoarcerii Mele de la Tatăl la om după două mii de ani, precum este scris în Scripturi, dar pe tine cine să te învețe să citești în Scripturi ca să știi venirea Mea? O, te învăț Eu, numai să vrei să stai la învățat, că iată, am venit de la Tatăl pe pământ în mijlocul tău, neam român, iar tu să nu faci ca iudeii care nu M-au primit când am venit să le fiu Mântuitor prin nașterea Mea Om pe pământ, și apoi prin învierea Mea dintre cei morți, după ce Israel M-a răstignit pe cruce, nevrând să-i fiu Mântuitor.

Mă apropii cu cuvânt duios de cel ce este așezat după voia Mea la cârma neamului român ca să vegheze peste el, păzind dreptatea, căci dreptatea va fi să locuiască în muntele Domnului, precum este scris. Am grăit neamului român, și am grăit și cu cei ce vorbesc de sus în numele

acestui neam, și i-am povățuit pe ei spre pace și spre duhul frăției sfinte, și le-am spus lor că nu vor putea ei singuri dacă vor singuri, căci țara română este sub iubirea și sub ocrotirea Mea, și este dată Mie de Tatăl la nașterea Mea odată cu nașterea ei pe pământ, și este de atunci sortită să fie țarina cu comoară în ea, și iată, am pe vatra ei acum, la sfârșit de timp, ieslea cuvântului Meu pe pământ.

Grăiesc cu cel așezat la cârma neamului român, și care a fost clătinat de la locul lui, clătinat de cei de lângă el frați, și care-și zic mai buni ca el, ca să-l poată alunga pe el de pe locul pe care este așezat cu voia Mea. Eu am privit, după cum se poate lucra acum, și apoi l-am așezat pe acesta ca să cârmuiască după dreptate, dar cei ce nu iubesc dreptatea cea binefăcătoare peste toți și peste toate, aceia l-au dat pe el de pe locul lui pe care a fost așezat.

Acum, Eu, Domnul, grăiesc cu tine, cel așezat din voia Mea la cârma neamului român. Vin să vindec rana ta. Nu uita că ți-am pus pe brațe cuvântul Meu cel de cincizeci de ani, în ziua când l-am împărțit neamului român, cartea Mea de azi, rostită de gura Mea în mijlocul pământului român. În cartea aceasta mare am grăit cu tine pe ultima filă a ei și ți-am spus să nu uiți că pentru tine și pentru așezarea ta la cârma țării Mele regină, Eu am biruit prin fierbintele rugăciuni și prin mânuțele calde ridicate spre Mine de fiii cuvântului Meu de azi, fii români, poporul cuvântului Meu, fii credincioși venirii Mele acum de la Tatăl pe pământ. Te-am rugat atunci să te apleci și să iei din gura Mea cuvântul durerii Mele pentru țara română, apăsată de cei necredincioși. Ți-am spus atunci că vreau să împac pământul cu cerul, și pe om cu Tatăl Savaot, și că aștept prin neamul român salvarea popoarelor. Ți-am spus atunci, în cartea Mea de azi, să iei aminte la cuvântul gurii Mele și să iei putere de la Mine și să stai cârmaci treaz la cârma corăbiei Mele, căci prin ea, prin țara română și prin darurile Mele din ea voi mântui lumea de păcat și voi așeza veac nou pe pământ, așa ți-am spus. Ți-am spus să nu fii necredincios, ci credincios să fii, și ți-am spus că Eu aștept glasul celui ce va ridica la Mine rugăciune din fața neamului român, ca să împlinesc Eu rugăciunea lui pentru salvarea acestui neam. Mi-am destăinuit ție durerea Mea de la necredința celor din biserică acestui neam și care Mi l-au legat în obezi pe cel ales Mie dintre ei, și ți-am spus că îl aștept pe cel legat, care nu mai grăiește, dar Eu și cu Tatăl și cu cerul Meu de sfinți și de îngeri, îl așteptăm pe el s-o împace pe România cu Dumnezeu și să așeze peste ea duh de pocăință și de mântuire apoi. Iar azi vin iar spre tine și te povățuiesc iar, căci tu ești lovit acum de cei plini de semeție și de orbire, care te-au dat pe tine acum de pe locul pe care stai, că aceștia sunt bolnavi de duhul slavei deșarte, iar vremelnicia cea înșelătoare le-a luat din minte credința și temerea de Dumnezeu și credincioșia cea dintre frații cei de un nume, și se dau ei singuri a fi buni, cei mai buni, căci sunt hrăniți de duhul cel pierzător al semeției. Tu însă ascultă voia Mea peste tine și nu uita că Eu sunt blând și smerit cu inima. Eu cu așa duh grăiesc cu cei necredincioși, și înțelepciunea Tatălui Meu o lucrez când grăiesc. Grăiește tu neamului român, grăiește-i cu cuvânt duios, așa cum Eu grăiesc, căci cuvântul rostit cu înțelepciune, el este puterea care biruiește răul din om și îl înduioșează spre el pe om. Grăiește-le blând, grăiește-le sfânt, grăiește-le cu sare, fiule, căci limba neamului român e limbă dulce la Dumnezeu, iar Eu grăiesc peste neamurile pământului în limba neamului român, și vreau să înțelegi voia Mea. Inima ta și gura ta să dea numai cuvânt frumos, cuvânt cu dragoste în el, căci ura nu se vindecă cu ură, asprimea nu piere prin asprime, și întunericul nu se îndepărtează cu întuneric, ci numai cu lumina care vine peste el, fiule. Tu peste cuvântul cel greu și spus cu răutate de cei ce te urăsc, rostește cuvântul nădejzii credincioase, căci credința aduce nădejde, precum graiul cel dulce aduce sănătate celor răniți de duhul răutății. Nu da cuvânt fără de sare din gura ta. Lasă să vorbească urât cei ce te urăsc pentru dreptatea ta. Tu însă scutură din inima ta tot ce doare de la ei și le dă lor înțelepciune prin cuvântul cel rostit așa, cu înțelepciune, fiule. Eu, Domnul, sunt cu toate oștirile cerești în mare lucrare peste neamul român, și voiesc să nu te las biruit de cei ce nu te iubesc după ce Eu te-am așezat străjer pentru fața cea frumoasă, cea curată a acestui neam. Nu uita să fii blând și smerit cu inima ca și Domnul Dumnezeuul tău, Care S-a lăsat biruit pentru ca

să învieze, și a dat apoi pacea Sa celor credincioși Lui. Când cei ce nu M-au vrut M-au pus pe cruce, Eu am cerut la Tatăl iertarea lor. O, roagă-te la Tatăl pentru tine și pentru țara română și nu aștepta la om izbăvirea ta. Fii înțelept de la Mine și dă-Mi putere să pot Eu pentru tine, iar tu să poți pentru Mine, că Mi-e rana grea pentru țara Mea română și vreau s-o ridic pe ea spre slava Mea înaintea tuturor popoarelor, fiule. Eu am așezat pe poporul cuvântului Meu iarăși să ridice rugăciune la Mine pentru tine, căci așa sunt împlinirile cele de la Dumnezeu peste pământ, și Îmi trebuie trupuri și inimi sfinte pentru această putere de pe pământ spre cer, și pe care Eu s-o împlinesc.

Mergi acum în mijlocul neamului român și îndeamnă-l spre dreptate și spre pace și spre iubire și spre credincioșie. Să se umple de duioșie și de putere sfântă cei cărora tu le vei grăi. Nu te bizui pe tine, ci bizuie-te pe Mine când vrei să poți, când vrei să fii, iar Eu voi privi la duhul tău cel umilit înaintea Mea și voi lucra ca să te izbăvesc de frații cei dușmani pe tine și pe țara Mea română, căci cei ce se vor pe ei peste ea acum, nu sunt cei ce-i vor binele ei. Nu pot cei lacomi să facă bine nimănui, și nici lor prin slava lor cea deșartă și care trece odată cu ei. Îmbracă-te în duhul cel frumos al grăirii și așa să grăiești neamului român, și să-l înveți bunătatea și veghea și scularea, așa cum Eu îl învăț acum pe el cu cuvântul Meu cel sfânt. Ascultă povața Mea și ia înțelepciunea Mea, căci înțelepciunea Mea este duh iubitor de oameni, și pacea Mea îi învață și îi înalță pe ei. O, nu întoarce răul cu rău. Cuvântul cel rău spus despre tine să nu-l întâmpini cu cuvânt rău, căci vreau ca tu să fii blând și să fii cumpătat și înțelept, ca să pot Eu, Domnul, să te ajut acum, căci de mila neamului român voiesc Eu să te ajut, și tot așa și tu să voiești, iar Eu să văd așa și să împlinesc așa. Amin.

Acum pace ție. Apleacă-te să iei și să lucrezi pentru Mine și nu pentru tine, iar Eu voi fi ajutorul tău, și apoi tu Mă vei ajuta pentru țara Mea de azi, la care Tatăl M-a trimis acum. Amin.

O, scumpă țara Mea de azi, scoală-te! Nu sta în teamă! Umilește-te pentru încercarea ta, căci Eu, Domnul, voiesc să curm viscolul care bate în tine ca să-ți rupă rochița ta cea de la Mine. O, scoală-te bine și așează-l înapoi pe cel pe care Eu, Domnul, l-am pus de veghe pentru tine și spre dreptate să te poarte el. O, nu lăsa duhul dușmăniei să poată între frate și frate. Scoală-te și împacă-ți fiii, și pace să fie între ei, iar Eu, Domnul, voi fi pacea ta și voi fi mângâierea ta și slava ta, țara Mea de azi. Eu sunt adevărat în acest cuvânt, o, țara Mea. Fii credincioasă! Am venit să-ți fac bine ție. Ridică-te frumos acum și stai sub Duhul Meu, și stai sub scutul Meu, și stai sub povața Mea, căci Eu te povățuiesc și îți trimit ție pacea Mea. Amin.

Pace ție, neam român! Să se așeze în tine pacea între frate și frate! Să fie pacea Mea la cârma ta, țara Mea de azi! Eu, Domnul, îți voi grăi ție mereu și te voi întări și te voi mângâia, țara Mea, căci Tatăl Mi-a făcut în tine așternut de venire, și Eu te prețuiesc, și Eu te împodobesc cu Duhul Meu, căci am pe vatra ta slava Mea, cuvântul Meu, care-l cheamă pe om la Tatăl, și pe Tatăl la om, o, țara Mea de azi, o, casa Mea de azi. Amin, amin, amin.

16/29-04-2007